

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 4 d'abril de 2003 • Núm. 379 • Any IX • 0.75 Euros

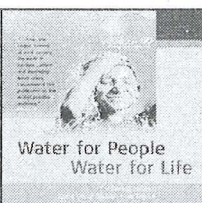

PSICOSI PELS PAI'S Els veïns de la Partida Sanadorlí temen un d'estos projectes

Creen una Associació de Veïns

**Benicarló
segueix amb les
mobilitzacions
contra la guerra**

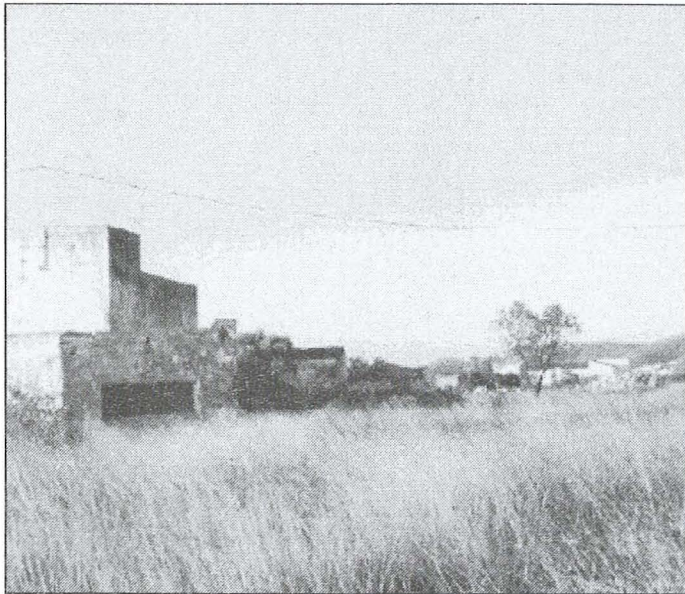

**Pere Bausà
parla sobre l'aigua
com a dret**

**Converses amb Manel
Garcia Grau. Nou llibre
"El papa Maleït"**

Psicosi pels PAI's

Els veïns de la Partida Sanadorlí s'organitzen com a mesura de prevenció en el cas que es plantege un PAI a la zona

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa garcia

Benicarló ha assistit en els darrers dies al naixement d'una nova entitat veïnal, l'Associació de Veïns de la Partida Sanadorlí. El motiu de la creació d'aquesta nova plataforma no es altre que el de protegir-se davant l'arribada d'un Programa d'Actuació Integrada, familiarment conegut com a PAI.

Segons explicava el president d'aquesta associació, Luïsa Coll, a hores d'ara ni tan sols es té cap prova real que s'haja efectuat la presentació d'aquest projecte, però "tot i que no hi ha res concret, més val previndre". L'única cosa que sospiten és que d'existir podria afectar "la banda de dalt de la partida". Assegura que en escoltar el remor sobre la existència del projecte en van tindre prou i per això van decidir reunir als veïns immediatament i constituir

legalment una associació amb la que garantir-se tindreu veu per decidir. En aquest sentit, van recórrer a altres associacions que havien resultat afectades per projectes semblants per deixar-se aconsellar i "en vore que era un espoli i que únicament en treia profit l'empresa privada" van decidir organitzar-se "per previndre".

La expectació i la psicosis originada pels PAI's a Benicarló és tal que a la reunió celebrada fa algunes setmanes hi van assistir unes centes persones van omplir de gom a gom el saló d'actes de l'institut Joan Coromines. En l'assemblea, on hi van ser presents com a convidats un representant de la Plataforma contra la Barbàrie urbanística i el president de l'associació de propietaris de les partides Riu, Surrac i Aiguaoliva, Manolo Roca, es van abordar tots els aspectes relatius als PAI's, implicacions legals d'aquests, i es va parlar d'expe-

riències com es la viscuda pels veïns del litoral nord. La conclusió més clara de l'assemblea es que el que allí es va explicar no va deixar la gent indiferent donat que en aquests moments ja s'han produït 150 altes en el cens de l'associació, un número que esperen que s'incremente atés que, cada dia que passa, es continua associant més gent.

Segons ha explicat el president de l'entitat, entre els plans pendents d'aquesta recentment creada plataforma veïnal hi ha el de mantenir una reunió amb l'alcalde per anunciar-li d'una banda el naixement de l'associació i, d'altra, per a saber quins plans té l'actual equip de govern en referència a la zona, coneguent que és el que preveu el nou PGOU a la zona i si el PAI podria tirar endavant. De fet, el propi alcalde els va explicar que tot i que actualment la partida Sanadorlí no és urbanitzable,

amb el nou PGOU una part d'aquesta serà urbanitzable.

Per un altre costat, han adreçat cartes a cadascun dels partits polítics que hi ha a Benicarló amb la intenció de convocar una trobada en la que la política urbanística a la ciutat serà el tema protagonista. **"Des de l'associació, estem per un urbanisme més assossegat i en contra de les macrourbanitzacions que no beneficien la ciutat"** advertia Coll. D'altra banda, el que es té molt clar a l'organització es que volen **"un urbanisme més participatiu, on els veïns participen en el disseny"** ja que com passa en els casos de PAI **"no és de rebut que damunt de pagar no puguem parlar"**. En aquest sentit, els veïns de Sanadorlí ja han advertit que estan estudiant la realització de reivindicacions conjuntes i reclamen un Consell d'Urbanisme Local.

El Geriàtric es nega a acollir una xiqueta de 3 anys que s'havia perdut

Davant la sorprenent negativa i donades les circumstàncies, un dels agents va oferir la seua casa particular per a que la xiqueta poguera descansar

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

El personal de guàrdia del Centre Geriàtric de Benicarló es va negar la matinalada del divendres al dissabte de la setmana passada a acollir a una nena de tres anys que havia estat localitzada per la Policia Municipal, després de rebre un avís d'un guàrdia de seguretat que la va trobar vagant prop del carrer Vinaròs.

Després d'acostar-la fins el Centre de Salut per comprovar que es trobava en bones condicions i vist el cansament que evidenciava

la petita passades les dos de la matinalada, els agents van decidir dur-la al Centre Geriàtric Muni-

cipal perquè passés allí la nit fins que es pogués localitzar als pares, ja que amb tres anys la

xiqueta no podia donar cap explicació vàlida relativa a l'adreça i dades familiars. A pesar

de la situació, el personal que havia de guàrdia al Centre de la Tercera Edat aquest dia es va

negar a acceptar que la nena passés allí la nit al·legant que la seua pèrdua no era motiu suficient.

La situació va arribar a perllongar-se fins tal extrem que un dels agents va estar a punt de emportar-se a la nena a la seua casa perquè passés allí la nit.

Al final, l'entramat es va solucionar quan es va poder localitzar als pares que havien sortit donat que en tornar al seu domicili van descobrir que

la nena havia desaparegut i van acudir a la Policia.

L'Entesa ja té candidat

TEXT: noemíoms

FOTO: l'entesa

Pedro Martínez serà la persona que encapçalarà la llista de l'Entesa en l'Ajuntament de Benicarló.

Així es va decidir en l'assemblea extraordinària del dia 25 de març que va celebrar aquesta força, on el primer punt prop del dia era precisament el d'elegir el candidat per a les pròximes eleccions municipals.

Després de nombroses i variades intervencions de militants i simpatitzants, es va aprovar per majoria la proposta que Pedro

Martínez, fora el qual encapçalés la llista. De la mateixa manera, en aquesta assemblea es va acordar que el tancament de la candidatura completa s'efectués el pròxim dia 10 d'abril, així com la conclusió i aprovació definitiva del programa electoral a presentar als ciutadans de Benicarló.

Amb l'elecció de Pedro Martínez com cap de llista, la Entesa confia a entrar per primera vegada en l'ajuntament d'aquesta ciutat del Maestrat i convertir-se en la força clau que determine les polítiques a portar a terme a la localitat.

El Puig de la Nau modificarà la seua ruta

TEXT: noemi Oms

FOTO: Il·luisa Garcia

El poblat ibèric de l'El Puig de la Nau de Benicarló iniciarà en breu noves obres d'acondicionament del recinte amb la finalitat de facilitar la visita a totes i cadascuna de les dependències del poblat.

El gran èxit de visites aconseguït des que s'obris al públic fa un any, més de mil, ha motivat segons el regidor de cultura, Francisco Flos, que es plantegés la possibilitat de realitzar una reestructuració de la ruta dintre del lloc. La proposta, efectuada pel director de les excavacions del poblat, Arturo Oliver, comportarà una inversió de 46.000 euros i pretén consolidar el poblat com lloc d'interès històric, a més de permetre als visitants seguir amb més deteniment i interès el jaciment.

Entre les novetats més importants que es realitzaran al recinte hi ha les innovacions quant a senyalèctica, ja que se'n afegiran més i es canviaran de lloc les que hi ha actualment i quant a accesos i seguretat.

Un dels projectes que s'emmarquen en aquestes obres és el de la creació d'un rafal que servirà de centre d'interpretació de l'indret, així com la construcció d'un diposit de 5000 litres d'aigua per regar a goteig una plantació de garrofers i oliveres a les instal·lacions.

Aquests treballs suposaran una inversió de 8.000 euros, que se sumaran als 18.000 que fins ara han aportat ajuntament i Conselleria, sumat a la col·laboració d'altres entitats com la Fundació Caixa Benicarló i la Fundació Caixa Catalunya.

Segons el regidor, les campanyes d'excavacions ja han finalitzat i amb aquestes obres es posarà punt i final als treballs al poblat. D'altra banda, Flos ha informat que el procés d'expropiació de la muntanya de l'El Puig de la Nau es troba en la fase final, **"hem comunicat als propietaris les valoracions i en alguns casos ja disposem de la conformitat, sobretot dels de les finques més petites"**, no obstant això, no existeix acord amb el propietari de

la part gran de la muntanya que agrupa 91 hectàrees, pel que la resolució la dictaminarà la comissió provincial d'expropiacions.

El regidor ha avançat que tan aviat s'enllestisca totalment el poblat ibèric del Puig de la Nau es continuarà amb el de la Tossa, per al qual, de moment, ja s'ha demanat un estudi topogràfic per tindre dades importants en el cas que s'acabe fent allí un camp de golf.

Tolito web del PSOE

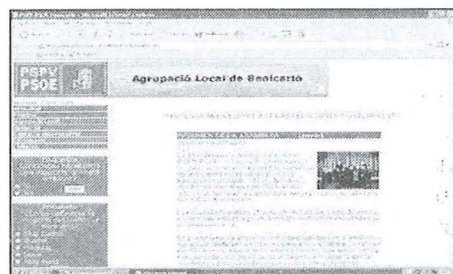
Crònica de Benicarló

Ignoro quina és la finalitat del "Crònica de Benicarló". No arribo a entendre com el sr. Pac i cia., gestors tan eficients dels diners públics, toleren que tots els benicarlondos paguem una publicació d'eixes característiques, perquè difondre "Unas fallas para el recuerdo" no constitueix cap funció pública necessària que ja no estiga coberta per la iniciativa privada.

L'intent de comprensió puja el grau de dificultat si recordem la creació de l'exterminat BIM i les reaccions del partit del sr. Pac i cia., gestors tan eficients dels diners públics. Llavors, no els va fer massa gràcia la idea i van

acusar a la corporació socialista d'haver creat un mitjà de comunicació per a manipular-ho des de l'alcaldia.

Per què doncs el sr. Pac i cia., gestors tan eficients dels diners públics, abandonen els arguments defensats al passat i financen amb fons públics un diari informatiu? La mala memòria, no hi ha una altra explicació. Tenen tantes coses al cap, pobrets meus, que no arriben a tot. Fins i tot s'han oblidat de publicar al darrer exemplar cap informació entorn a les manifestacions locals contra la guerra a l'Iraq. Són uns despistats i, angelets meus, no els agraden gens ni mica les pances.

El grup municipal del PSPV- PSOE de Benicarló va presentar dilluns la nova pàgina web de l'agrupació www.pspv-psoe-benicarlo.org. Segons el candidat del PSOE, Enric Escuder, es tracta d'una **"web senzilla"** que té com objectiu convertir-se en pont entre el partit i la ciutadania ja que disposa d'un fòrum **"on es poden expressar tot tipus d'opinions i suggeriments"**. El PSOE presentarà la candidatura el 9 d'abril.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 378.

TEXT: el lector

Ja sap vosté, estimada directora, que per a alguns polítics locals aquesta publicació és una espècie de portaveu oficial d'un dels partits actualment representats al consistori municipal. Més concretament es refereixen a un que té nom de massa de matèria sòlida, molt compacta i pesant.

També hi ha qui diu que El País té tendències socialistes, El Mundo peperes, l'Abc monàrquiques, La Vanguardia convergents i El Periódico esquerranes. Fins ací tot dins de la normalitat.

Però diumenge va arribar a les meues mans un exemplar de l'altre setmanari que es publica a Benicarló -amb colors, un patracol de pàgines i extra faller- i hi vaig veure, no sense un cert estupor, una col·laboració signada pel candidat a l'alcaldia per l'esmentat partit, així com un espai publicitari del mateix amb una frase de Gandhi.

Vaig tornar a La Veu pensant que m'havia saltat alguna pàgina. Em vaig mullar els dits amb saliva per tal d'esbrinar si s'havien apegat dues fulles, vaig comprovar la seua numeració... malgrat un ball de números produït pel mal muntatge de la revista, tot estava

estranyament normal. Alguna cosa no em quadrava. Després de felicitar-nos els Nadals i l'any nou, ara només saluda els lectors de l'altre mitjà. Què passa amb nosaltres? No sé si és que pensarà que com que se suposa que La Veu és el portaveu, tots els seus lectors ja li votaran i que cal anar a fer campanya a l'altre mitjà, que és més bonic i arriba a més gent (ja se sap que com La Veu és tota en valencià, hi ha molta gent que no la compra, que és més universal la llengua de Moratín).

Tot fa pensar que això serà molt divertit. Jo, per la meua part, penso fer un seguiment exhaustiu de la campanya per veure les tendències, corrents i grups d'opinió.

No es pot dir gran cosa més sobre el tema de la setmana. Ara, en lloc de veure com els campistes fugen de les seues tendes de campanya o caravanes, potser veurem els propietaris de les cases "acosades" al terrat de les mateixes tot esperant que se'n vaja l'aigua.

El Bloc demana i demana i no deixa de demanar. Que si un informe per ací, que si una pregunta per allà. Els governants li responen amb la prepotència de la seua indiferència. Què passarà si algun dia passa alguna cosa (dolenta)?

No res. A l'igual que va passar a Peníscola l'any passat amb les inundacions de la zona del Serredal.

Veig que aquesta setmana sí que se n'han fet ressò del tema de la guerra de Bush. Mig editorial, diverses col·laboracions i alguna notícia ho han manifestat. Encara que una mica tard, però les coses ben fetes sempre són d'agrair.

Cada dia m'impressionen més els articles de Pere Bausà. Mai no m'hauria plantejat que Benicarló està passant d'una ciutat pública a una ciutat domèstica. Però sí. El nostre poble està immers en un procés imparable de mercantilització on la gent només pensarà a consumir i comprar coses inútils que ens imposen des de l'altre costat de l'oceà Atlàntic. Botigues i més botigues concentrades al voltant d'un espai on la nova religió té com a déu els diners i com a litúrgia el consumisme salvatge i malaltís.

Els nostres fills seran malgastadors, consentits, prepotents i menjaran *fast food*. Només cal mirar l'espill dels EUA, llum i guia dels nostres governants i directores d'empreses. Pobra Europa!

Celebro la tornada triomfal de Tolito. Magnífic. Jo sí que he vist el rètol que apareix a la foto denúncia. Està davant del

cèntric quiosc Muchola. És una llàstima que justament les lletres que millor s'haurien de veure a la foto apareguen esborrades, amb la qual cosa tot el comentari que es fa al voltant de la mateixa quede una mica descafeïnat.

O falla la càmera, o falla l'escàner. Es veu que per una vegada els han fet cas. Aquest matí, l'he tomat a mirar i ja estava canviat. Es veu que el regidor d'obres, serveis i esports entén el valencià. Ara que ja està ben escrit, podrien publicar les dues fotos una al costat de l'altra: abans i ara.

No vull fer comentaris sobre la notícia del relleu del director del festival de la comèdia de Peníscola. Només em quedo amb la idea que el principal argument per a l'elecció del nous organitzadors ha estat que eren més barats, però això sí, el festival ha de ser millor. Això sí que és una comèdia.

L'ESPIFIADA SETMANAL

Panissola a la panissola. El president Fabra va dir que l'albergue no va tancar gràcies al camp de golf de San Jorge. Afortunadament el de Benicarló encara no existeix. Per molts anys.

La Veu de Benicarló
 un regal per a tot l'any
subscriu-te !!!

La Petita Flauta Màgica serà el plat fort del Cicle de Concerts de Primavera

Les reduïdes dimensions de l'Auditori municipal ja han causat els primers problemes a l'hora de dur grans esdeveniments culturals com Els Comediants

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisagarcía

"La Petita Flauta Màgica" l'espectacle operístic presentat pel gran Teatre del Liceu i la companyia Els Comediants, serà el plat fort de la programació que ha preparat l'Ajuntament de Benicarló en el marc de l'edició 23 del Cicle de Concerts de Primavera.

La representació d'aquesta òpera de Mozart a Benicarló el dia 8 de juny, serà possible, segons explica el regidor de cultura, Francisco Flos, gràcies a l'entrada de la ciutat en la

xarxa musical valenciana del Institut Valencià de la Música.

Segons el tècnic de Cultura del consistori benicarló, Rafa Sánchez, la confirmació d'una data per a aquest esdeveniment "**no ha estat fàcil**" ja que en l'espectacle prenen part un total de deu actors, a més de que l'altura de l'auditoria municipal és de tan només 4'70 metres un fet que suposa traves si es té en compte que per a la representació es penjen dues pantalles.

L'òpera, que dura aproximadament una hora i quart, ha suposat una inversió de

18.000 euros, la meitat les ha aportat l'Ajuntament i l'altra meitat l'Institut Valencià de la Música. La inclusió en la Xarxa Musical Valenciana també permetrà la realització a Benicarló d'un total de deu activitats al llarg de tota la temporada, aconseguint, d'aquesta manera, "**estendre aquest tipus de programació cultural durant tot l'any**" explica Rafa Sánchez.

Però més enllà d'aquesta participació des de la regidoria de Cultura s'ha posat l'accent a la important col·laboració aportada per les diverses entitats musicals de la ciutat en l'or-

ganització dels diversos actes. Entre les cites més destacades hi ha el concert que oferirà el guanyador de l'IV Certamen d'Interprets, Ruben Perelló, el concert de Duet Klavierquerflöt de Lluís Valls i Olga Lluch el 13 de juny i el de Pedro Iturralde el dia següent.

De la mateixa manera, en aquesta edició s'ha volgut recuperar la celebració de Benirock, que significarà "**una oportunitat per als grups locals de tocar davant el públic benicarló**".

DATA

8 de juny
13 de juny
14 de juny

ESDEVENIMENT

Els Comediants
Lluís Valls i Olga Lluch
Pedro Iturralde

I a més el concert de Rubén Perelló, guanyador de l'IV Certamen d'Interprets i la recuperació del Benirock, amb grups de la nostra població per a tota la comarca.

Mostra solidària

TEXT: noemíoms

El Museu Arqueològic de Benicarló acull aquests dies l'exposició itinerant de la Fundació de la Solidaritat i el Voluntariat del País Valencià.

La mostra, que es compon de 20 panells explica-

tius i dos ordinadors amb pantalla tàctil, proposa un recorregut en el qual s'aprofita per a explicar en què consisteix el voluntariat, així com en quins sectors de població i problemàtiques actua.

De la mateixa manera, l'exposició informa sobre el

que cal fer per a ser voluntari, quines organitzacions existeixen o on es troben entre altres ítems.

En aquest sentit, la mostra té per objectiu donar a conèixer les motivacions de les persones que dediquen el seu temps lliure a aquesta causa, així com els valors

de la solidaritat.

El voluntariat ha estat un dels sectors que més ha patit la desaparició del servei militar i la prestació social, al retallar-se el nombre de joves que opten per la solidaritat front a l'opció de l'exèrcit.

noalaguerra.com -
Tecnologia i llibertat (6)

TEXT: Josep V Taus

La capacitat de compartir informació de manera quasi instantània i amb relativa independència de consideracions territorials i polítiques, ha convertit Internet en punt de trobada i reflexió sobre el conflicte. Des dels primers indicis d'una probable intervenció armada a l'Iraq, s'han creat nombroses llistes de distribució, públiques i privades, per debatre sobre la guerra i proposar actuacions comunes.

El ciberespai s'ha farcit de pàgines amb notícies, opinions, informes i estudis difícils d'aconseguir pels canals de comunicació convencionals. Cada dia s'afegeixen a tot tipus de webs -personals, d'associacions cíviques, de col·lectius reivindicatius, d'institucions educatives, ...- enllaços a pàgines en contra de la guerra fent créixer una teranyina d'informació pacifista d'abast mundial.

Internet s'ha afegit a la minsa llista d'instruments de pressió als governants a l'abast dels ciutadans. Des de la web conjunta de Green Peace, Metges sense Fronteres i Intermon-Oxfam, www.antelaguerraactua.org, es pot enviar fàcilment un missatge electrònic adreçat al president del govern espanyol sol·licitant que reflexione i revise la seua política bel·licista. Ja se n'han enviat més de 175.000.

La plataforma Cultura contra la Guerra ofereix a la seua web un enllaç per participar en l'enquesta

de la revista Time on es pregunta quin és el país que representa una major amenaça per a la pau. Es pot triar entre Corea del Nord, Iraq i els EUA. Després de recollir 690.000 consultes, els EUA ocupava el primer lloc amb el 88% dels vots.

Altres usos d'Internet, tot i que anti-bel·licistes, no són tan constructius. Sistemes informàtics d'empreses i institucions d'estats bel·ligerants, són assaltats amb l'única intenció, habitualment, d'obtenir l'atenció de la premsa. Poques hores abans de que caigueren les primeres bombes a l'Iraq, la web del Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) que depén del Ministeri de Ciència i Tecnologia ha sigut "crackejada" per substituir la pàgina d'inici oficial per una altra amb un missatge d'oposició a la guerra. Aquest tipus d'accions, només a l'abast d'una minoria especialitzada, acabaran tornant-se en contra de l'ús lliure generalitzat d'Internet.

La Xarxa s'ha confirmat com una font d'informació i comunicació fonamental en tot el planeta. La guerra de Bush pare va ser una guerra televisada. La de Bush fill serà una guerra seguida i discutida per Internet. Poc després de llançar els primers míssils sobre territori iraquí, el nombre de visites als llocs de notícies de la Xina i dels EUA es va triplicar. La immediatesa i la pluralitat del nou mitjà, afegides a la major dificultat de ser controlat pels nuclis de poder establerts, el converteixen en una de les fonts d'informació d'actualitat més atractiva i independent. Les notícies sobre el conflicte i tot allò que l'envolta ja no estan únicament en mans dels governs i dels grans grups de comunicació.

En aquesta ocasió, els governs promotors de la guerra no han calculat correctament la força d'una societat cohesionada i coordinada amb l'ajuda d'Internet. Arran dels resultats aconseguits per la ciutadania a ben segur no es quedaran

creuats d'...
sar d'un...
ra d'estar...
poder est...
trolador d...
que circu...
més prob...
bres inter...
a través d...
una camp...
ternet a...
menyspre...
que apon...
sobre es...
denúncia...
trucció d'e...
logia del...
pèrdues...
informàtic...
similars a...
per anar...
la sensac...
classes d...
els que...
xarxa. U...
Internet d...
els caldrà...
permeta...
d'Internet

Fins qu...
si arriba...
ferrament...
la barb...
están mé...
global ha...
No a la G...
(c) 2003

S'autoriza la...
complet per q...
manté aquest

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
JOSEP BARRA
VICENT BORRERO
NOEMÍ OMBRES
RAMON PARÍS,
GREGORI
Fotografies
i JOAN OMBRES

Carxofa

Panissola

CARXOFA

Una carxofa ben tendra per a Mikel Arizaleta que el passat dimarts va rebre el premi de matemàtiques que atorgava la UJI.

PANISSOLA

La pasissola per al jardiners del poble que després de plantar el arbrets s'han deixat la terra amuntegada a les voreres i ja porta una setmana. Una colla de deixats.

Carta a la directora

Sóc una votant del Bloc, i he seguit amb curiositat, i extranyesa, els últims esdeveniments en relació a la llista del Bloc per a aquestes eleccions, que el sr Guzman ens va presentar ara fa unes setmanes.

Veient les notícies aparegudes en diversos mitjans, sembla curiós, o a mi, almenys m'ho pareix, que el més important de la llista del Bloc són les seues absències. Absències contrastades, de Rodríguez i Marqués, i fins i tot, d'alguns dels classics com Ximo Bueno. Em sorpren sobretot, que l'argumentació utilitzada pel sr Guzman sigués que **"els càrrecs en el Bloc no són vitalicis i que s'havia de renovar"**. I em sorprén perquè ell mateix, en declaracions anteriors, indicà que comptava amb ells i la seua experiència, per tirar endavant aquesta nova etapa. A més, que vol dir amb això dels càrrecs vitalicis? Rodríguez, 2 legislatures,

Marqués, 1 legislatura. Els altres regidors, Roig i Anglés, no tenen també una legislatura? En canvi si van a la llista! Contradictori, no?

D'ací quatre anys, ell i totes les persones noves, i alguna vella d'anterior llistes, que ara retorna, per la mateixa regla de tres, també se n'aniran? Em sembla poc seriós. Ah, i que amb Roig està assegurada la continuïtat dels regidors, que vol que li diga; vosté ho creu realment? Més bé pareix una eixida cap endavant, quan no sé sap que dir.

O el sr Guzman ens enganyà en les seues primeres declaracions, o hi ha alguna cosa més en el rerefons de la absència de les dos persones que han estat la cara i ulls del Bloc fins ara, i que s'han caracteritzat per fer l'única oposició que ha tingut el govern del partit popular.

Veient açò, em ve a la memòria que fa uns dos

anys, un altre dels regidors del Bloc, Moya, també desaparegué misteriosament de l'escena política. No sé si hi haurà paral·lelismes, però veient com han anat caent les persones més representatives del Bloc abans d'arribar les eleccions ...?

A millor, vosté que té mitjans, o els periodistes d'aquest poble els ho podrien preguntar? Així eixiríem de dubtes. Dubtes que s'haurien d'aclarir per mantindre la transparència que tant han predicat des del Bloc. Als que ara estan, hem tingut quatre anys per comprovar el seu comportament. A Guzman, políticament encara no el coneixem, però vistes les contradiccions en que ell mateix incorre, la gent ens ho haurà de pensar molt bé a les properes eleccions abans de donar-li la nostra confiança.

J.P.S.

e braços. Si es vol dispo-
xarxa lliure i plural, s'hau-
atents als moviments del
ablert per erigir-se en con-
'Internet i de la informació
le per ella. El primer pas
plable d'aquestes manio-
vencionistes serà llançar
el mitjans de comunicació
panya per vincular l'ús d'In-
mb activitats delictives
tant tots els valors positius
ta la Xarxa. Les notícies
tafes a través d'Internet,
de pàgines sobre cons-
explosius, webs amb apo-
terrorisme, pornografia,
milionàries per assalts
s, o robatoris electrònics i
pareixeran als informatius
creant en l'opinió pública
ció de l'existència de dues
e delictes: els habituals i
es fan per "culpa" de la
n cop hagen demonitzat
e cara a l'electorat només
a aprovar una llei que els
exercir el control directe
per via administrativa.
ue aquest moment arribe,
la gent té en Internet una
a més per intentar aturar
ie. L'espai i el ciberespai
es prop que mai. L'aldea
sortit al carrer per cridar:
uerra.

Josep V Taus

còpia i distribució d'aquest document
alsevol mitjà si es fa de forma literal, es
a nota i s'indica l'autor.

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

/ SUSANNA ANGLÉS,
PERÀ, PERE BAUSA,
ÀS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
/ LLUÏSA GARCIA
CARLES ADELL

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabi-
tat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es
reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les
20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom,
adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer
amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 13

Alcuescar - Casas de Don Antonio - Aldea de Cano - Valdesalor - Càceres - Casar de Càceres

TEXT: tonyofibla

Sortim en direcció a Casas de Don Antonio, poble trist i pobre, menys la casa de D. Antonio. Passem algun pont antic, les guies diuen romà. Esmorzem al la plaça. El bar està tancat. Seguim cap a Aldea del Cano. Ens passem un mil·liari, segons la guia està en un marge. Veiem el següent. És el mil·liari del correu: els amos de la finca de darrera el van transformar en bústia.

Seguim cap a Càceres. Fa molta calor. Fem una orxata cacerenya i amb uns sol que bade les pedres anem a visitar la ciutat. He quedat meravellat per aquest patrimoni de la humanitat. És una ciutat preciosa a pesar del sol. Tot són cases de pedra. Els rics que portaven l'or i la plata de les Amèriques es feien aquestes mansions. La ciutat antiga no té racó que pugues ignorar.

Després ens dirigim cap a l'església de Santiago, volem el segell d'aquesta església on es va fundar l'Orde de Santiago, però no ha pogut ser, el rector està dormint i fins tocades les sis no se'l pot despertar: para la hora del chocolate.

Per a demà tenim 47 km, això es una burrada,

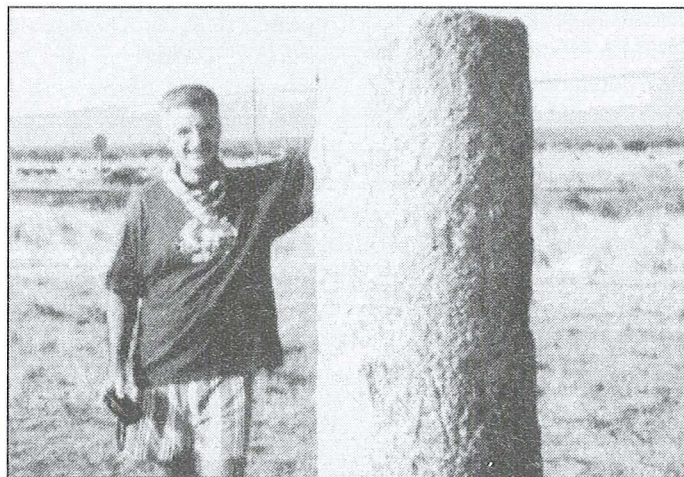
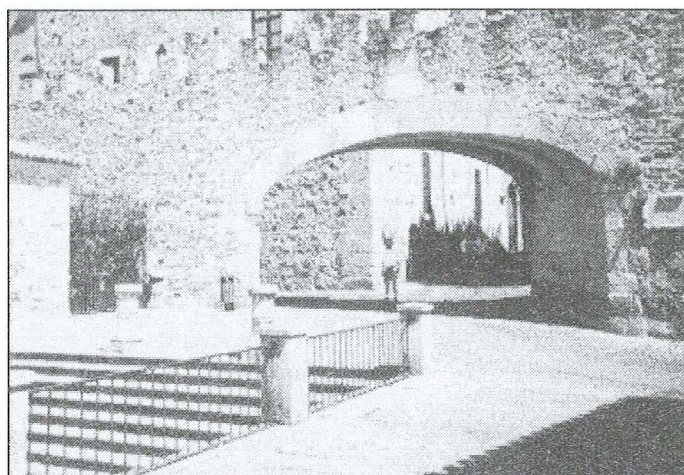
és millor que agafem l'autobús anem a Casar, així ens en quedaran només 37. Després de fer un granitzat agafem el bus per a anar a l'estació. M'erro i ens porten a fer una visita turística pel voltant de la ciutat que haguera estat bé si no tinguérem temor de perdre l'autobús. Vicent, primer i jo després, hem patit perquè veiem que no aplegàvem a l'altre autocar. Tot fet, no res, encara hem tingut temps de fer una coca-cola.

Ja a Casar anem a l'ajuntament, ací hi ha alberg. De moment ens envien a dutxar-nos a la piscina. A l'altra punta del poble, però quin poble! Llarg, llarg,...

Els pobles són enormes. Ben bé ens costa 20 minuts aplegar a les dutxes. Això sí, podíem usar la piscina gratuïtament, cosa que no vam fer: una senzilla dutxa i prou.

Comprem el desdèjuni i esperem la clau de l'alberg. Ells municipals no venen i el temps d'espera es fa etern. Finalment apleguen i ens atenen perfectament, botelletes d'aigua fresca i tot, ens van donar.

L'alberg que estant fent i serà una meravella. Xafardegem les obres. Quedarà molt bé, massa bé. Mentre, aquesta nit, dormirem a terra a una sala al costat

del l'alberg. Avui patirem del mateix problema que a Aljucén, no tenim serveis.

Sopem a un altre bon restaurant de la Via de la Plata (peregrinament parlant, bo i millor preu): mirant la façana de l'ajuntament, a mà dreta, el primer bar-restaurant.

Després de sopar ve el problema: rentar-se les dents i fer les necessitats fisiològiques. Hi ha qui al cap d'uns dies de marxa s'avesa a fer-ho al camp, però el

camp ací està molt lluny. Ni pixar va poder! Al carreró que va, hi ha gent. Els que ens conformem amb una placa turca al bar vam quedar enllestits de seguida.

On dormim dóna a la plaça de la vila, on està el campanar i l'església. Sento totes les hores, les mitges i els quarts. I damunt avui Vicent ronca.

CONVERSES AMB MANEL GARCIA/ per Josep Manuel San Abdón

“El món segueix bastint-se sobre els mateixos paràmetres que als tombants del XIV i XV”

Manel Garcia Grau, s'ha llençat a escriure novel·la i ha elegit com a protagonista de la seua història Benet XIII, el Papa Luna, personatge molt arrelat en la tradició històrica i cultural de la nostra comarca. Una intriga novel·lística sobre el Papa Luna, serà presentat el proper dissabte dia 12 a Benicarló.

¿Com naix la idea de fer una novel·la sobre el Papa Luna?

D'una manera un tant peculiar. Jo estava fent, des de feia dos anys, una novel·la sobre un dels llibres "suposadament" desapareguts de Lo Crestià d'Eiximenis, havia buscat documentació, etc. En total, unes seixanta pàgines. Jo n'havia parlat amb alguns amics, com David Castillo, Vicent Marçà, Ramon Guillem o Isabel-Clara Simó. I durant un sopar dels Premis Octubre, quan Emili Rosales, editor de Planeta, va preguntar a la taula on ens trobàvem Castillo, Jordi Llavina, Baltasar Porcel, Oleaque i jo mateix, qui podria fer una obra sobre el Papa Luna el propi David digué que jo, que ja estava treballant en eixa època, el Porcel i el Llavina m'animaren i fins avui, per la qual cosa els dedico el llibre.

¿Què l'interessava d'aquest personatge?

El fet que un Papa, un màxim dignatari de l'Església, haja estat declarat heretge,

maleït i esborrat dels noms oficials dels pontífexs catòlics. De fet, l'únic Benet XIII que consta com a Papa és datat al segle XVIII. Al mateix temps, ha estat un personatge que té tota una llegenda negra i molt enigmàtica al voltant i, a més, ha format part dels referents culturals de la nostra comarca des de sempre. I per un altre costat, la seua força i la seua duresa com a enviat papal, primer, i la creença irreductible en la veracitat de la seua causa i en la saviesa que, com a pontífex, va mostrar contra les persecucions antisemites del seu temps. Es creia un home just, i va renunciar a unes riqueses i uns suborns, als quasi vuitanta anys, que avui llevarien l'alè a més d'algun políticastre que sols busca diners i protagonisme.

La història és narrada per Lluís Colbert, un suposat secretari personal de Benet XIII ¿Què hi ha en el narrador fictici, del narrador autèntic que sou vós?

Moltes coses: la consciència de la causa benetiana, per una banda, el punt de vista crític sobre la força del poder polític i eclesiàstic, com es mouen els fils de la història, el fet successor de Casp, dirigit totalment per Benet XIII, i, per l'altra, la ironia o la causticitat sobre els temps que els tocà viure, el retrat d'un tombant de segle ple de guerres, conflictes, i, com a contrapunt, l'estima per l'arribada d'un

nou pensament humanista que aportà a l'home més seny, més confiança ja no sols en la fe sinó en la força de la seua raó, i menys hipocresia, per exemple.

¿Què queda del Garcia Grau poeta, en el Garcia Grau narrador?

D'entrada cal dir que són dos registres molt diferents, però hi queda el qui vol, amb la poesia, contar històries, i amb la narració, emprar un llenguatge que barrege l'aspecte líric amb un registre que permet seguir el fil de l'argumentació. A més, la major part dels pensaments del narrador-protagonista són opinions meues. I a més, hi ha diverses coses personals, com ara l'interés per alguns autors estigmatitzats d'aleshores, com Lluís, Hus o Turmeda, algunes receptes farmacològiques familiars, i l'estima pels indrets com Peníscola, Morella, Benicarló, Avinyó, Lleida o San Juan de la Peña per on passa el fil argumental o per alguns personatges amb nom real però totalment de ficció com ara, per exemple, Mn Canelles, del Crist de la Mar, Pere Duch, el fals bibliotecari papal o els companys de l'Estudi General de Lleida, on suposadament estudià Colbert. Hi ha, per tant, una imbricació molt gran entre el Garcia Graupersona i el narrador.

¿Com ha fet l'elecció del llenguatge que empra en la

novel·la?

A partir de la lectura de molts, però molts, llibres de l'època. Però no podia escriure, per a un lector del segle XXI, emprant l'estil de la Cancelleria Reial, ja que s'hagués avorrit tothom. Per tant, havia de donar-li l'atmosfera, la versemblança, d'un text escrit al segle XV, però sense aquells excursos sintàctics llarguissims. I de la simbiosi de totes dues coses he intentat que, sobretot, fóra creïble i llegidor.

En la literatura catalana actual s'escriuen moltes novel·les històriques ¿són un recurs per fugir de la realitat contemporània o les novel·les històriques poden reflectir aquesta actualitat?

Per fugir, i ara! Al contrari: malauradament, si bé la societat d'ara ha canviat molt respecte a moltes coses (qualitat de vida, avenços científics i tecnològics...) respecte a d'altres coses com l'afany de poder, la instrumentalització de la religió per fer una guerra com l'actual, la hipocresia dels poderosos, la vanitat o l'egoisme, el món segueix bastint-se sobre els mateixos paràmetres que als tombants del XIV i XV, que és quan transcorre la vida i la causa, justa, segons el dret canònic, de Benet XIII.

L'AIGUA: ¿BÉ ECONÒMIC O DRET FONAMENTAL?

El passat més es van celebrar altres trobades -estes si, a nivell mundial- amb el lema "Aigua per a tots, aigua per a la vida"

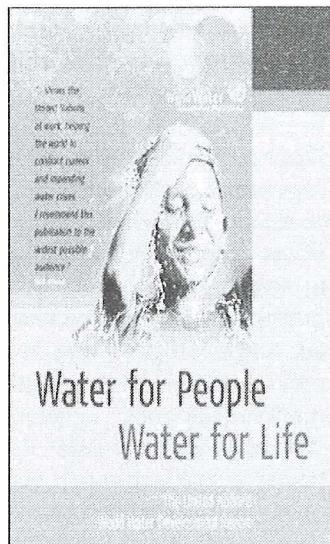
TEXT: perebausà

Del 16 al 22 de març passat, s'ha celebrat a Kioto el III Fòrum Mundial de l'Aigua (FMA) amb el lema "Aigua per a tots, aigua per a la vida" amb uns 12000 participants de diversos organismes internacionals i ONG. Simultàniament també hi hagué una Conferència Ministerial amb representats de 130 països. EL fòrum ha sigut dirigit pel Consell Mundial de l'Aigua (CMA). A Kioto es va aprovar en 1997 un dels acords mediambientals més importants, el Protocol de Kioto, per a la reducció de les emissions dels gasos hivernacle responsables del canvi climàtic.

Segons l'Informe Mundial sobre el Desenvolupament de Recursos Hídrics de l'ONU, 1100 milions de persones no tenen actualment aigua potable i 2400 milions no depuren les aigües fecals. L'ONU calcula que el 80 per cent de les morts als països del tercer món - 2,2 milions per any i 6000 xiquets per dia - es deuen a les condicions de l'aigua. L'informe assenyala que dels nou mil milions de persones que hi serem a 2050, set mil milions patiran escassetesa d'aigua. La FAO, a l'informe "Alliberar el Potencial Hídric de l'Agricultura", demana inversions per la millora de l'ús de l'aigua en l'agricultura per a evitar una crisi alimentària greu.

La preocupació per l'aigua ve de lluny. L'informe Carter - president nord-americà - en 1980 pronosticava conflictes

per la manca d'aigua per a l'any 2000. A la Cimera Mundial Rio 92 es destacà la importància de garantir els recursos d'aigua dolça. L'any 1996 es formà el Consell Mundial de l'Aigua (CMA)

sota els auspicis del Banc Mundial, constituït per experts, entitats acadèmiques i financeres. El CMA organitzà el I Fòrum Mundial de l'Aigua a Marraqueix en 1997. El segon fòrum es celebrà a la Haia l'any 2000 amb el lema "Aigua per al segle XXI". El document final recomanava la construcció d'embassaments al tercer món. Denunciava la baixa eficiència dels sistemes públics, que calia considerar l'aigua com a bé econòmic amb un preu realista i facilitar la privatització de la gestió d'aigües. Les ONG i sindicats convidats refusaren aquestes conclusions. Un dels objectius de la Declaració de la Cimera de Johannesburg de 2002 era la

reducció a la meitat la població que no disposa d'aigua potable ni sanejament per a 2005.

Moltes ONG van fer declaracions abans de la celebració del tercer FMA de Kioto. El Fòrum Social de Porto Alegre de 2003 assenyala que l'aigua no pot ser tractada com una mercaderia privatitzada o comercialitzada. L'ONG Rivers Network denuncià el Consell Mundial de l'Aigua com la "màfia de l'aigua". L'ONG catòlica Xarxa Àfrica-Europa Fe i Justícia declara que l'aigua és un dret humà fonamental i que l'escassetesa de l'aigua l'està convertint en un bé econòmic desitjat per grans multinacionals per a fer un gran negoci. Denuncien que en molts països africans la privatització dels serveis d'aigua ha vingut imposada pel Banc Mundial o el Fons Monetari Internacional com a condició per a la concessió de nous préstecs o la condonació del deute extern.

Durant la celebració del fòrum es presentà l'Informe Camdessus sobre el finançament d'infraestructures hidràuliques, realitzat per un exdirector del Banc Mundial i 20 experts procedents d'empreses, bancs i agències internacionals. Defensaven la necessitat de la intervenció de les empreses privades per a crear les infraestructures necessàries per a reduir a la meitat en 2015 la població que no té aigua potable ni sanejament. Les ONG i sindicats presents expressaren el

seu refús total que les empreses s'apoderen del mercat de l'aigua. Japó, amfitrió de la reunió, proposà duplicar les inversions per a acomplir els objectius de la Declaració de Johannesburg.

Els resultats del fòrum s'expressen en la Declaració Ministerial i la Carpeta d'Accions de l'Aigua. El document ministerial defineix l'aigua com una força impulsora del desenvolupament i ressalta la importància de la cooperació internacional, la participació del sector privat i públic i l'esforç per assistir els països menys desenvolupats. La Carpeta és un recull de tres mil mesures presentades per diversos països i organitzacions. Les conclusions han decebut múltiples ONG i grups independents pel seu caràcter suggestiu i poc compromès. Amnistia Internacional ha criticat que la Declaració Ministerial no reconegué l'aigua com un dret fonamental de totes les persones.

Malauradament, ja és habitual que les grans trobades internacionals acaben sense cap compromís concret, sovint no deixen de ser com una mena de fira de mostres de grans empreses que ofereixen els seus serveis. Però, si molta gent que no podrà pagar l'aigua, per a què val la suposada eficiència d'aquestes empreses? La disponibilitat aigua és un dret de tothom, tingui o no tingui diners per a pagar-la.

Últims treballs al Convent

Després de restaurar les diferents cambres i claustre, l'Ajuntament concreta ara els xicotets detalls com la il·luminació i seguretat del recinte cultural

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

El Convent de Sant Francesc de Benicarló ha entrat en la recta final per a la finalització de les obres de rehabilitació.

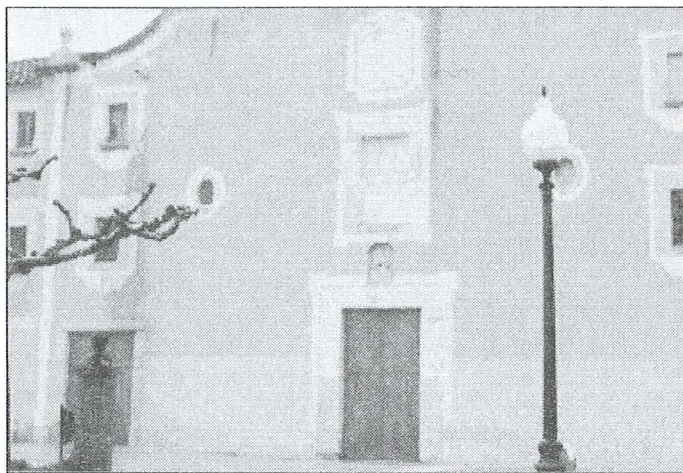
En aquests moments, segons va explicar el regidor de Cultura de l'ajuntament de Benicarló, Francisco Flos, "estan treballant pràcticament totes les empreses adjudicatàries, tant de la il·luminació, la seguretat, la climatització com de les comunicacions".

És a dir, els quatre àmbits que encara faltava establir en el recinte. Segons Flos, s'han tingut dificultats per a poder portar a terme totes

les tasques internes, ja que en alguns casos l'establiment d'alguna d'aquestes parts implica la instal·lació de "tubs molt voluminosos". En aquest sentit, el regidor destacava que per a facilitar aquestes tasques no

s'ha pogut fer cap tipus de modificació en l'edifici ja que es tracta d'un Bé d'Interès Cultural, és per aquesta raó que, el consistori ha optat finalment per portar a terme la instal·lació per sota del sòl. Precisament, s'ha elegit

un pis flotant "molt pràctic i net que donarà realç al Convent". En aquest sentit, el responsable de cultura explicava que estan estudiant treure un plec de condicions per a adjudicar aquest pis flotant que duran les sales centrals de la part museística del convent, és a dir, el hall, el claustre i altres sales grans. Segons Flos, en dos mesos s'acabaran els treballs ja que actualment estan treballant totes al mateix temps, de manera que "sàpiguen on deuen posar els cables cadascuna, sense interferir en el treball dels uns i els altres, perquè no s'haja de desfer el treball realitzat".

Les penyes presenten les dames

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

La Coordinadora de Penyes de Benicarló va celebrar la presentació de dames, una ocasió que aprofiten els penyers per a demostrar el bon humor i el saber fer de les set organitzacions que existeixen a Benicarló; Tararots, Arjup, Mechero, Masclat, Sector Crític i Salats.

Amb un to totalment distès i parodiant diversos personatges i escenes del vida quotidiana, es va desenvolupar un acte per al qual es va elegir com a mantenedor a Javier Peña, una persona fortament

compromesa amb les festes benicarlandes, tenint en compte que havia format part de la comissió de festes i sobretot que va assistir pràcticament al naixement del moviment penyer en la ciutat, integrant una mítica entitat com era la penya el Cadafal.

Però en l'acte també va haver lloc per a les sorpreses. D'aquesta manera, el premi per al penyer de l'any, va recaure en aquesta edició en el president de la penya els Tararots, David Carrillo. A més, la coordinadora va voler reconèixer la tasca de Protecció Civil lliurant-li un xec per una quantia de 300 euros que,

segons va destacar el cap de Protecció Civil a Benicarló, Santiago Torres, es destinarà a samarretes per a tota la plantilla de voluntaris. El regidor de festes, José Joaquín Bautista Jaro, va anunciar que les pròximes festes patronals contarán amb dos importants con-

certs que, a més, seran gratuïts, MClan i la Cabra Mecànica, això sí, va advertir que aquesta decisió no tenia "res a veure amb la imminent celebració de les eleccions, la bona relació entre l'ajuntament de Benicarló i les penyes ve d'abans".

RAIDS

Pellicer al Mundial

TEXT: [susanna](#) **anglés**

El pilot benicarlando d'Enduro tornarà a ser actualitat després de la seua magnífica imatge donada al París Dakar 2003, quedant el segon espanyol i estant entre els primers de la classificació

general.

Va haver-hi etapes en que, verdaderament, va tocar la glòria. Però el millor va ser el fet de que, com a novell, va ser el millor. Ara, en Pellicer, disputarà a partir del dijous 3 d'Abril a disputar el Mundial de Raids.

Aquest comença a Marseille, lloc on, també, va començar el Dakar per a, després, disputar-se a Tunícia on ja van tindre lloc algunes de les primeres etapes en desert del mateix Dakar. Allí en Pellicer tornarà a trobar-se en les dunes gegantesques

que són, a la vegada, ben traïdores.

La moto li la van donar el dissabte 29 de març i és també una KTM.

L'equip per al qual disputarà el Mundial en Pellicer és el Profileck-Costa de Azahar.

Competició intercomarcal de natació

TEXT: [cn](#) **benicarλό**

Passat dissabte dia 22 de març de 2003, els nedadors i nedadores del Club Natació Benicarλό tingueren competició, en aquesta ocasió va ser la 4a jornada de la competició Intercomarcal, celebrada a les instal·lacions de la piscina municipal de la nostra població.

Com cada cop que se celebra aquest tipus de competició la piscina presenta un aspecte magnífic, cal destacar que va presenciar la competició el nostre regidor d'esports, el senyor Marcos Marzal, això afegit al fet que els nedadors estan acabant la seua temporada de piscina va fer que s'aconseguien uns temps magnífics i es batiren quatre rècords de la competició, tres per part dels nedadors del Club Natació Benicarλό i el quart per part d'una nedadora del Club

Natació Vinaròs.

En aquesta ocasió es nedaren: prebenjamins 25 metres lliures, benjamins 50 metres papallona i la resta 100 metres papallona.

Els resultats esportius per part dels nedadors del nostre Club han estat:

Juvenil femení:

4a Sara Tena Reiff

Juvenil masculí

12è Daniel Sorlí

13è Roberto Martínez

Aleví femení

4a Cristina Ferrando

8a Patricia O'Connor

10a Janina Rodríguez

12a Martina Gil

Aleví masculí

1r Eloy Vinaiza, aconseguint rècord de la competició amb un temps de 1' 10" 92.

3è Miguel Piñana

5è Raül París

7è Genís Senén

8è Carlos Astor

10è Roberto Sanz

Benjamí femení

1a Paula Saura, aconseguint rècord de la competició amb un temps de 40" 88.

2a Susana del Olmo

4a Raquel Fabregat

7a Maria Coll

Benjamí masculí

1r Marcos Fuentes, aconseguint rècord de la competició amb un temps de 36" 15.

3r Carlos Diaz

4t Ferran Remolina

5è Marc Foix

Prebenjamí femení

3a Lucía Piñana

5a Paula Gil

6a Marina Herrero

7a Blanca del Olmo

Prebenjamí masculí

1r José Antonio Adell

2n Ximo Bueno

3r Xavi Gil

6è Albert Astor

Aquesta competició, per punts, ha arribat a la seua fi, queda la prova de relleus però no és puntuable, per tant els resultats es consideren definitius, pel que fa referència al nostre club ha aconseguit guanyar quatre de les vuit categories, aquestes han estat:

Aleví masculí amb Eloy Vinaiza. Benjamí femení amb Paula Saura i Susana del Olmo que han empatat al cap davant de la classificació. Benjamí masculí amb Ferran Remolina. Prebenjamí masculí amb José Antonio Adell Per Clubs, el CNB ha quedat en segon lloc a molt poca distància del Club Natació Vinaròs.

FUTBOL SALA

TEXT: [povet.com](#)

Partit marcat per la superioritat del Povet.com des del principi en el qual en els primers minuts es va posar per davant en el marcador amb dos gols. Posteriorment, encara que

va gaudir de dues ocasions clares per a seguir augmentant el resultat, no va ser fins el minut 18 quan Moya va sumar el tercer gol. En l'inici de la segona meitat, el Manacor

va intentar donar la volta al lluminós, fruit d'això va estavellar dos balons en la porteria de Pomer. El Povet.com va reaccionar i va aconseguir el 0-4 en una ràpida combinació

entre Cabanas i Chelete. D'allí fins el final, els de Benicarλό van dominar la trobada sumant dos gols més que finalment tanquen la trobada.

Manacor 0 - Povet 6

CDB

LA REMUNTADA COMENÇA DIUMENGE

La setmana ha estat mogudeta al si del CD Benicarló. Han passat tantes coses que no sé per on agafar-ho. Si em plantejo la possibilitat de fer un relat dels esdeveniments seguint un ordre cronològic algú podrà pensar que tot el que ha passat té una transcendència semblant.

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Si començo pels afers més importants és quasi segur que em sortirà un escrit caòtic, més desgavellat que de costum encara, i és possible ens perdem tots sense, al final, saber de què s'ha parlat. La tercera possibilitat passaria per enrotllar-me amb els assumptes que a mi em semblen més cridaders deixant en un segon o tercer terme la resta de qüestions amb l'evident perill que, una vegada més, se m'acuse de partidista. Cagadubtes com sóc de mena no sé massa bé per quina opció decantar-me i, com sempre, acabaré abandonant-me a un exercici d'escriptura automàtica que serà una infumable de barreja de tot plegat. Ho sento.

El cas és que dissabte passat el Benicarló va tornar a perdre (3-2). I això que les expectatives que havien aixecat tots els canvis feien augurar un millor resultat. El CDB es va presentar a Almassora amb un nou entrenador, amb dos "nous" fitxatges (Josemi i Luis de la Haba) i amb una fe en la victòria tan gran com la del nostre George W. Bush. La realitat, amb més freqüència de la que cabria esperar, en moltes ocasions se'n surt

del guió i ens espatlla la pel·lícula. Segons diuen els protagonistes del matx vam dominar, vam crear força ocasions de gol, fins i tot vam ser amos del marcador durant molts minuts, però la desgràcia i les nostres endèmiques ensopegades amb els propis genitals ens van tornar a traïr.

Més val deixar-ho perdre, de res no ens valen les lamentacions. Ara el que cal és fer una anàlisi de quines són les perspectives esportives i espirituals del CD Benicarló. Pel que fa a la vessant estrictament balompèdica, m'ho he mirat no sé on i penso que la cosa no pinta tant i tan malament.

A vore. A hores d'ara ens queden a disputar set partits i segons els entesos amb dotze punts podem salvar-nos. Els rivals contra qui ens hem d'enfrontar són gairebé tots de la nostra lliga, a saber: Benicàssim, Artana, Borriol, Traiguera, San Pedro (ací ja tenim quinze punts assegurats) i el Villarreal "B" i no sé qui més. Com goso dir que podem aconseguir una quantitat tan desproporcionada de victòries?

Molt fàcil, l'arribada de Xoco i el seu entorn ens ha posat a tots la moral pels núvols, no perquè el nou entrenador tinga un innat poder de convicció (que el té) sinó perquè ja ha acon-

seguit en tan poquets dies una sèrie de realitats que conviden a l'optimisme. De moment s'ha confeccionat una nova i nombrosa Junta Directiva, s'han reincorporat a l'equip els dos homes abans esmentats i el valent Franc Martínez i, sobretot, s'ha creat una perspectiva de continuïtat que ens dóna confiança a tots.

Abundant una mica més en aquest tema, m'agradaria fer esment a l'entranyable entrevista que va intentar fer-li Gregorio Segarra a Xoco al programa dels diilluns a la nit a la televisió local de nom difícil.

Resultava deliciós contemplar com el bo de Gregorio li formulava unes assenyades qüestions al flamant president-entrenador i com aquest contestava el que li venia de gust; Pepito tenia clar el que volia dir, independentment del que li preguntaren. Compte, no és una crítica, em sembla molt bé que l'home volgués aprofitar els mitjans de comunicació per aclarir tot allò que a ell li semblava interessant. El periodista li deia: s'ha de reforçar l'equip? i amb una habilitat digna de millor causa Xoco responia sobre quina és la situació actual i com quan ell era jove ja se'n parlava d'això dels reforços, i li comentaven que quina serà la relació amb el juvenil i que sí, que ja n'hi ha qua-

tre del juvenil, i que ell sempre ha cregut amb la cantera, que de fet va debutar amb el Benicarló als setze anys. De tot el que va dir Xoco, del molt que va dir i és un goig -de veritat- sentir-lo parlar, em vaig quedar amb un pronòstic: diumenge que ve al Municipal de la Carrofa pujaran més de cent persones més; i n'estic segur. Fins les dotze de la nit em van tindre enganxat al televisor!

El proper partit serà a casa a partir de les 17.30 hores contra el Benicàssim. Absolutament ningú es planteja la possibilitat de no guanyar.

Només per acabar: Hi ha algun mitjà de comunicació que s'encabota a comparar Xoco amb el famós Piterman. Les diferències són substancials. Xoco té un títol d'entrenador que l'acredita per poder seure a les banquetes i, a més, s'ha compromès amb l'equip del seu poble. Piterman només pot seure a les banquetes en qualitat de fotògraf i entrena el Santander tot i ser nord-americà.

No sé, però veig una certa dosi de mala fe en aquells que fan broma amb la suposada similitud de totes dues situacions.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ La invasió dels PAI

Foto Denúncia

Restrenyiment

No pot ser, ací segur que hi ha alguna mà negra. O tal vegada calga començar a pensar en una conspiració. S'ha de reconèixer que aquesta vegada "El Rotulador Enmascarado" ha arribat a quotes d'incompetència gairebé insuperables. Això sí, en aquest cas és obligat deixar constància que la cosa té la seua gràcia. La seua gràcia escatològica.

Què significa "DESCAGA"? Segons el diccionari el prefix "des-" pot equivaldre en alguns casos a "mal", per exemple, "desacollir" voldria dir més o menys, "mal acollir". La regla de tres la pot aplicar vosté mateix.

Com era de suposar, tot plegat, tot això dels senyals mals escrits no era més que un problema de restrenyiment.

